

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1243/2020
10.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Угарковића и др., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Угарковића, адвоката Александра Зарића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-53/19 од 04.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1-66/20 од 01.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Угарковића, адвоката Александра Зарића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-53/19 од 04.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1-66/20 од 01.07.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-53/19 од 04.11.2019. године окривљени Милан Угарковић, поред окривљеног АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1-66/20 од 01.07.2020. године усвојена је жалба браниоца окривљеног Милана Угарковића, у делу који се односи на чињенични опис кривичног дела, те је преиначена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-53/19 од 04.11.2019. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Милана Угарковића и окривљеног АА огласио кривим за чињенични опис

кривичног дела ближе опредељен у изреци пресуде, а жалбу браниоца окривљеног Милана Угарковића у преосталом делу, као и жалбу браниоца окривљеног АА и жалбу Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Угарковића, адвокат Александар Зарић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или исте преиначи тако што ће из списка предмета издвојити незаконито прибављене доказе и донети одлуку да се окривљени Милан Угарковић ослобађа кривичне одговорности због извршења кривичног дела из члана 348. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву као незаконите доказе означава претресање куће и дворишта где је и пронађено закопано спорно оружје и муниција као и читање по службеној дужности, без предлога тужилаштва и одбране, изјаве окривљеног ББ на главном претресу.

Када је у питању незаконити доказ – претресање куће и дворишта, одбрана сматра да су пресуде донете уз повреду члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, зато што претресање наведене локације, тачније куће и дворишта викендице ВВ, деде овде окривљеног Угарковић Милана, није учињено у складу са одредбама: члана 152. став 2. ЗКП - претресање извршено без наредбе суда; члана 156. став 7. ЗКП - претресању нису присуствовали сведоци претреса тј. два пунолетна грађанина и члан 157. став 4. ЗКП - приликом претресања није вођен записник. По ставу одбране, с обзиром да из списка предмета не произилази да је претресање куће било из разлога прописаних чланом 158. ЗКП, у конкретном случају се ради о незаконитим доказима на којима се судска одлука не може заснивати. Поред наведеног, бранилац окривљеног наводи и да је Апелациони суд у Новом Саду извео доказ који није могао користити и то читање изјаве окривљеног ББ на главном претресу. Наиме, Апелациони суд у Новом Саду је отворио главни претрес и по службеној дужности на основу члана 406. тачка 5) ЗКП прочитао исказ ББ, који је дат док је окривљени ББ био окривљени у овом поступку. Исказ се разликује од споразума који је закључио са тужилаштвом и у ком споразуму се не помиње Милан Угарковић, док се у овој изјави спомиње. Даље се наводи да је одбрана тражила да се овај доказ не уведе у списе предмета, или да се, уколико се већ уведе, непосредно испита ББ, јер исти никада није саслушан пред судом.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и стим у вези, у образложењу пресуде, на страни 4, став 2, став 5. и страни 5 став 1, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Угарковића, у преосталом делу оцењен је као недозвољен.

Наиме, бранилац у преосталом делу захтева за заштиту законитости у којем такође нумерише повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у суштини оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, наводима да је суд у овом предмету користио парцијално одређен ДНК са провидне ПВЦ зип кесе, прљаве и влажне, са ознаком 335-3/16, који се не може ни са оправданом сумњом приписати да је траг који припада овде окривљеном Милану Угарковићу, да постоји само један траг и у овом трагу недостају чак три алелне варијанте на локусима, те да ако се узме у обзир да је у питању кеса, онда се поставља питање валидности овог доказа који садржи микротрагове, где је очигледно изузет парцијални ДНК, који не садржи све алелне варијанте окривљеног Милана Угарковића, да се поставља питање да, ако је окривљени имао везе са оружјем које је пронађено, како нема његових трагова бар на једном оружју. Поред изнетог, износи исказ судског вештака молекуларног биолога Јелене Стошић дат на главном претресу, те износи сопствену оцену наведеног исказа. На описани начин бранилац окривљеног оспорава ДНК вештачења те с тим у вези доводи исказ судског вештака, износећи своју верзију догађаја и чињеничне закључке који су у супротности са чињеничним стањем утврђеним правноснажним пресудама у току редовног поступка. По ставу Врховног касационог суда, на описани начин, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог, због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, због чега је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП захтев одбио као неоснован, док је у преосталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић